

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie o czyn z art. 231§1 k.k. w zb. z art. 241§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 31 lipca 2023 r.,
wniosku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie
z dnia 10 maja 2023 r., sygn. akt XIV Kp 3061/22,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie, sygn. akt XIV Kp 3061/21, do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie postanowieniem z dnia 10 maja 2023 r., sygn. akt XIV Kp 3061/22, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy pokrzywdzonego P. S., innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swój wniosek wskazał, że w niniejszej sprawie postanowieniem z dnia 23 listopada 2022 r., odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień 9 maja 2022 r. przez Prezesa Sądu Okręgowego w [...], pełniącego funkcję Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, polegającego na publicznym ujawnieniu w ramach prowadzonego postępowania dyscyplinarnego RDSP [...] bez zgody P. S. nagrania

z przesłuchania świadka T. S. z 20 września 2019 roku. Sąd ten wskazał, że wprawdzie w niniejszej sprawie zarzuty nie zostały przedstawione żadnej osobie, jednak osoba sprawcy została określona w opisie czynu, który wskazuje na sędziego P. S., pełniącego od dnia 4 czerwca 2018 roku funkcję Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych oraz będącego w okresie od 17 listopada 2020 roku do lipca 2022 roku Prezesem Sądu Okręgowego w [...].

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie zasługuje na uwzględnienie.

Określona w art. 37 k.p.k. instytucja stanowi wyjątek od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, zatem jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jednym z nich jest autorytet wymiaru sprawiedliwości, dla kształtowania którego należy unikać sytuacji, w których rozpoznanie danej sprawy przez sąd wiązałoby się z ograniczeniem swobody orzekania lub mogłoby – w odczuciu społecznym – prowadzić do uzasadnionego przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2021 r., IV KO 4/21, LEX nr 3126169*).

W niniejszej sprawie, uwzględniając argumenty przytoczone we wniosku, zachodzi tego rodzaju okoliczność pozwalająca na przyjęcie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania przedmiotowej sprawy do jej rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie rozpoznając zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa miałby bowiem rozstrzygać co do prawidłowości decyzji prokuratora w sprawie w której osobą podejrzaną o popełnienie czynu z art. 231§1 k.k. w zb. z art. 241§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. jest Prezes Sądu Apelacyjnego Sędzia P. S. (na co wskazuje opis czynu), który z racji pełnionej funkcji pełni nadzór nad działalnością Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie. W takim układzie procesowym bez wątpienia mogłyby pojawić się wątpliwości co do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy.

Mając zatem na uwadze wskazane okoliczności oraz dobro wymiaru sprawiedliwości uznać należy, że zaistniała podstawa określona w art. 37 k.p.k. do przekazania tej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu tj. Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, położonemu w odległości stosunkowo bliskiej od Sądu miejscowo właściwego.

Sąd Najwyższy mając na uwadze powyższe orzekł jak w postanowieniu.

[PGW]

[ał]